

A Törökbálinti Cantabile Vegyeskar Salzburgban

2016. június 17-én a törökbálinti kórus Ausztriába utazott, hogy eleget tegyen egy salzburgi meghívásnak. A Cantabile Vegyeskar Salzburg legnagyobb katolikus templomában, a Dómban adott nagyszerű koncertet, előtte pedig a Ferencesek Templomában közreműködött a délelőtti misén.

Már többször megállapítottam – gondolom, ezzel nem vagyok egyedül, – hogy más érzés nagy templomban, pl. katedrálisban játszani, mint egy hangversenyteremben. S még külön plusz élményt ad, ha szól az orgona. A nagy tér hanghatása mindig különös, fenséges hangzást varázsol.

Még sehol nem tapasztaltam, hogy a hosszú, kb. 7 másodperces visszhang inkább segíti a zenei hatást, mintsem megnehezítené az összjátékot. (kórus – orgona, esetleg szólisták esetén) Itt a különleges echo a muzsikuskok segítőtársa. Annak ellenére, hogy minden hang külön-külön érzékelhető, a hallgatóság a harmóniának részese. A nagyszerű akusztika valósággal a mennyekebe röpíti az előadókat, s a publikumot egyaránt.

Köszönet illeti *dr. Czifra Jánost*, Salzburg egyházzenei vezetőjét, akinek révén fantasztikus élményben részesülhetett a magyar vendégkórus.

A műsorban Bach, Mozart, Rheinberger, Franck, Bizet, Liszt, Koltay Gergely és Young művei hangzottak el, valamint Doyle „Non nobis Domine” kórusa az V. Henrik c. filmből. Vezényelt a kórus karnagya *Vékey Mariann*, orgonán közreműködött e sorok írója,

Nagy Márta

